

Els objectius grans angulars.

© M. Antonia Casellas

Els grans angulars són òptiques de distància focal menor que la diagonal del negatiu que impressionen.

S'utilitzen normalment en la fotografia arquitectònica i en interiorisme. Permeten al fotògraf captar la totalitat d'una escena quan l'espai és reduït i donar més sensació de profunditat de camp.

La major part d'ells són òptiques molt lleugeres i lluminoses, a diferència dels angulars extrems que augmenten de pes i grandària en disminuir la distància focal.

El gran angular de 35mm.

Aquesta objectiva capta escenes un 23% més amples en sentit horitzontal que un objectiu de 50 mm i té una cobertura de 62°.

Les seves aplicacions es troben en la fotografia de grups i arquitectònica.

El gran angular de 28mm.

Aquest objectiu és el més utilitzat, realitza preses un 50% majors que l'objectiu normal i la seva cobertura és de 74°. Com a conseqüència, redueix proporcionalment la grandària dels objectes.

Amb ell podem aconseguir interessants efectes de distorsió, si ens acostem al motiu.

El gran angular de 24mm.

És el més potent dels angulars d'ús habitual. Té 84° de cobertura i realitza preses amb una amplària de més del 70% respecte a l'objectiu 50 mm.

S'utilitza per a la fotografia d'impacte i al camp publicitari.

Els grans angulars extrems.

Aquestes òptiques cobreixen des d'un 94°, en el cas d'un 20 mm, fins a un 118° en el cas d'un 13 mm, encara que podem realitzar cobertures majors amb un "ulls de peix".

Tots ells s'utilitzen per realitzar efectes especials i grans distorsions.

Factors a tenir en compte en realitzar preses amb un gran angular.

La proximitat del motiu. Haurem d'acostar-nos més que amb qualsevol altre objectiu. O al contrari allunyar-nos més per evitar la distorsió, tenint present que el motiu quedarà més petit.

La distorsió de la imatge. Una petita modificació del punt de vista provocarà grans canvis en l'aparença de la imatge.

La profunditat de camp. Aquestes òptiques té molta profunditat de camp, tant el motiu com el fons estaran sempre nítids. Per diferenciar-los és aconsellable utilitzar el diafragma el més obert possible.

El flaix en els grans angulars.

Un centelleig de flaix il·lumina un angle de 60è, per això les vores de les preses quedessin negres.

Amb el gran angular de 35 mm: hauríem de realitzar algunes fotografies de proves, és possible que només s'enfosqueixin una mica les vores.

Amb el gran angular de 28 mm: necessitaríem un flaix amb reflector per a gran angular.

Amb el gran angular de 24 mm i els angulars extrems: hauríem d'adquirir un flaix especial, encara que alguns d'objectius ja l'incorporen.